



זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ב ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

(תהלים לג יד) מִמְּכוֹן שֶׁ בָּתּוֹ הַ שְׁגִיחַ, (שם קמד טו) אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכַכְ'ה לֹו בְּגִימְטְרִיא מִשְׁ'ה, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִהוּ'ה אֱלֹהֵי'ו, דְּעֲלִיָּה אֲתָמֵר (קהלת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רַבּוֹא, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (תהלים קה ה) דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דוֹר, וְאֲתַפְּשׁוּתִיָּה הוּא בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, בְּכָל צְדִיק וְחָכָם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא, עַד שְׁתִּין רַבּוֹא, לְאֲשַׁלְמָא לְכָלֵּהוּ מִפְּגִימוֹ דְּלֵהוֹן, וְרָזָא דְּמִלָּה (ישעיה נג ה) וְהוּא מְחוּלָּל מִפְּשַׁעֲנֹו, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְכָלֵּהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִירִי מִתְנִיתִין אֲשֶׁה אַחַת יִלְדָּה שְׁשִׁים רַבּוֹא, וּמִנּוּ מִשָּׁה דְּשְׁקִיל כְּשִׁשִׁים רַבּוֹא, וּבְגִין דָּא אֲתָמֵר עֲלִיָּה דוֹר הוֹלֵךְ (ודור בא) לְהֵהוּא עֲלָמָא, וְדוֹר בָּא אִיהוּ יִיתִי כְּמִלְקָדְמִין.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: חֲבָרִים, בּוֹדָאֵי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַסִּכִּים עֲמֵנוּ, שְׁעֲלִינֵנּוּ וְתַחְתּוֹנֵנּוּ לְהִיּוֹת עֲמֵנוּ בְּחִבּוּר הָזֶה, אֲשֶׁרִי הַדוֹר שְׁזָה הַתְּגָלָה בּוֹ, שְׁעַתִּיד כָּל זֶה לְהַתְחַדֵּשׁ עַל יְדֵי מִשָּׁה בְּסוֹף הַיָּמִים בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן, לְקַיֵּם אֶת הַכְּתוּב מִ'ה שִׁ'הָיָה ה' וְאֵל שְׁיִהְיָה, וְבוֹ מִמְּכוֹן שֶׁ בָּתּוֹ הַ שְׁגִיחַ, אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכַכְ'ה לֹו בְּגִימְטְרִיא מִשְׁ'ה, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִהוּ'ה אֱלֹהֵי'ו, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר דוֹר הֵלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְאִין דוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רַבּוֹא, וְעֲלִיו נֶאֱמַר דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דוֹר, וְהַתְּפַשְׁוֹתוֹ הִיא בְּכָל דוֹר וְדוֹר וּבְכָל צְדִיק וְחָכָם שְׁמִתְעַסֵּק

בתורה, עד ששנים רבוא, להשלים את כלם מהפגם שלהם, וסוד הדבר - והוא מחלל מפשעיו, שהוא שקול לכלם, כמו שבארוהו בעלי המשנה, אשה אחת ילדה שנים רבוא, ומיהו? משה שקול כשנים רבוא, ומשום זה נאמר עליו דור הלך (ודור בא), לאותו העולם, ודור בא הוא יבא כמו מקדם.

טקסט התיקונים

ועוד (בראשית ד כה) כי שם לי אלהי'ם זרע אחר, שם אתפשטותיה הוה עד יעקב, דפרח ביה י' מן שית ואשתאר שם, ואשתאר יעקב עקב, דייעקב דיוקניה דאדם קדמא הוה, כמה דאיקמוה שופריה דייעקב כעין שופריה דאדם הראשון, ובגין האי י' אתמר (תהלים קיח כא) אכן מאסו הבונים, דאינון אברהם ויצחק, דאתמר בה לגבי אדם (בראשית ג טו) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, דהו ידעין דהוה עתידה לאלקא מחוץ, ובגין דא אתמר בה אכן מאסו הבונים.

תרגום לעברית

ועוד, כי שם לי אלהי'ם זרע אחר, התפשטותו של שם היתה עד יעקב, שפרח בו י' מן שית ונשאר שם, ונשאר יעקב עקב, שיעקב היה דיוקנו של אדם הראשון, כמו שבארוה, יפיו של יעקב כעין יפיו של אדם הראשון, ובשביל הי' הו נאמר אכן מאסו הבונים, שהם אברהם ויצחק, שנאמר בה לאדם, הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, שהיו יודעים שהיה עתיד ללקות מהנחש, ומשום זה נאמר בה אכן מאסו הבונים.

טקסט התיקונים

אמרו ליה חבריא, והא אמר רבי פנחס דאית י' איהי ביצחק, אמר ודאי י' עלאה איהי מן חכמה, והאי איהי י' זעירא, ובגין דא אתמר בה עקב, הדא הוא דכתיב ואתה תשופנו עקב, ודא כר ירד יעקב, דאתמר בה (בראשית לב כו) ויגע בכר ירכו, ואתמר ביה והוא צלע על ירכו, ודא י' מן אדנ' י', ואיהו י' מן הוהי, דבה (שמות ג ו) ויסתר

מִשֶּׁה פָּנִיו כִּי יָרָא מִהִבֵּיט לְאַתֵּר דָּחָב בְּדַקְדָּמִיתָא, קָדָם דְּיִיתִי בְּגִלְגּוּלָא, כִּיּוֹן דְּאַתָּא יַעֲקֹב תַּמָּן, מִיד (בראשית לג יז) וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֶן לוֹ בַּיִת, בֵּת י', מִיד אֲשֶׁתָּלִים י' בְּעָקֹב וְאַתְעֵבִיד יַעֲקֹב, וְדָא אִיהוּ דְאָמַר קָרָא (שם טו) וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֹם, וּלְבַתֵּר אֲתָא מִשֶּׁה וְהִפָּךְ הוּהִי מְדִינָא לְרַחֲמֵי וְאַתְחִזֹּר יְהו'ה, וְדָא אִיהוּ רָזָא אֲכָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים, בְּהֵוָה זְמָנָא אָמְרוּ כְּלָהוּ מֵאֵת יְהו'ה הִיָּתָה זֹאת כו',

תרגום לעברית

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבֵרִים: וְהָרִי אָמַר רַבִּי פִּנְחָס שְׁאוֹת י' הִיא בִּיצְחָק? אָמַר: וְדָא י' עֲלִיוֹנָה הִיא מִן חֲכָמָה, וְזוֹ הִיא י' קִטְנָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֵאֱמַר בָּהּ עָקֹב, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עָקֹב, וְזוֹ כַּף יֵרֶךְ יַעֲקֹב שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיַּגַּע בְּכַף יָרֵכוֹ, וְנֵאֱמַר בּוֹ וְהוּא צִלַּע עַל יָרֵכוֹ, וְזֶה י' מִן אֲדֻנִּי, וְהוּא י' מִן הוּהִי, שְׁכָתוֹב וַיִּסְתֵּר מִשֶּׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּיט לְמָקוֹם שֶׁחָטָא בְּרֵאשׁוֹנָה, לְפָנָיו שְׁכָתוֹב בְּגִלְגּוּל. כִּיּוֹן שְׁכָתוֹב יַעֲקֹב לְשָׁם, מִיד - וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֶן לוֹ בַּיִת, בֵּת י', מִיד הִשְׁתַּלְּמָה י' עִם עָקֹב וְנִנְעָשָׂה יַעֲקֹב, וְזֶהוּ שְׁאָמַר הַכָּתוּב וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֹם, וְאַחֲרַיָּה כֶּה בָּא מִשֶּׁה וְהִפָּךְ הוּהִי מְדִין לְרַחֲמִים, וְחִזֹּר יְהו'ה, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל אֲכָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלָם אָמְרוּ מֵאֵת יְהו'ה הִיָּתָה זֹאת כו'.

טקסט התיקונים

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בספר אחר)

בְּרֵאשִׁית לִית רֵאשִׁית אֱלָא נִשְׁמָה, אָמַר לִיה מִהֲכָא אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּבִהֲאִי אוֹת דְּבָרִית מִלָּה חָאב אָדָם וְכָל דָּרִין דְּאָתוּ אֲבַתְרִיה וְדָא אִיהוּ דְאָמַר קָרָא פִּקְדָּ עוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים בְּגִין דְּמַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, אָמַר לִיה אֲשֶׁתְּכַח דִּשְׁתִּי אִיהוּ גִלְגּוּלָא דְאָדָם וְהִבֵּל דְּאֲתָמַר

בֵּיהַ בְּשֵׁגֶם הוּא בָּשָׂר בְּשֵׁגֶם זֶה הֶבֶל וְרָזָא דְּמִלָּה אֲזִי הוֹחֵל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה, וְאִדְעָךְ
בְּשֵׁם, אֲזִי, הֵהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיהַ אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה, בְּשֵׁם יְהוָה וְאִדְעָךְ בְּשֵׁם, בְּתַרְיִן שְׁמָהֶן מַה
שְּׁמוֹ וּמַה שֵּׁם בְּנוֹ וְאֶתְמַר בֵּיהַ הוֹחֵל דְּמִתְמֵן הוֹשֶׁתַת עֲלֵמָא.

תרגום לעברית

בְּרֵאשִׁית, אֵין רֵאשִׁית אֵלָא נִשְׁמָה. אָמַר לוֹ, מִכָּאן נִדְעָ שְׂבָאוֹת בְּרִית הַמִּלָּה הִזֵּו חֲטָא
אָדָם וְכָל הַדּוֹרוֹת שְׂבָאוֹ אַחֲרָיו, וְזֶהוּ שְׁאֵמַר הַכְּתוּב פֶּקֶד עוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים, מִשּׁוּם
שְׁמַעְשָׁה אָבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם. אָמַר לוֹ, נִמְצָא שְׁשֵׁת גִּלְגּוּל שֶׁל אָדָם וְהֶבֶל, שְׁנֵאֵמַר בּוֹ
בְּשֵׁגֶם הוּא בָּשָׂר, בְּשֵׁגֶם זֶה הֶבֶל, וְסוּד הַדְּבָר - אֲזִי הוֹחֵל לְקִרְא בְּשֵׁם יְהוָה, וְאִדְעָךְ
בְּשֵׁם, אֲזִי, אוֹתוֹ שְׁנֵאֵמַר בּוֹ אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה, בְּשֵׁם יְהוָה וְאִדְעָךְ בְּשֵׁם, בְּשְׁנֵי שְׁמוֹת, מַה
שְּׁמוֹ וּמַה שֵּׁם בְּנוֹ, וְנֵאֵמַר בּוֹ הוֹחֵל, שְׁמֵשֶׁם הִשְׁתַּת הָעוֹלָם.

טקסט התיקונים

אִדְהֵכִי הָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאִי וְרַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵר חֲבֵרָא, פִּגְעוּ בְּרַבִּי
אֶלְעָזָר וְחֲבֵרָיו דִּהְווּ עֲמִיה, אָמַר לוֹן בְּמַאי עֲסָקִיתוּ אָמְרוּ לֵיהַ בְּרָזָא דְּגִלְגּוּלָא דְּאָדָם
וְהֶבֶל, אָמַר וְדָאִי בְּרָזָא עֲלָאָה דִּהְוִינָא מִשְׁתַּדְּלִין, הָוִיתוּן אֶתוּן מִשְׁתַּדְּלִין.

תרגום לעברית

בִּינְתִים הִנֵּה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאִי וְרַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵר הַחֲבֵרִים פִּגְּשׁוּ אֶת
רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֲבֵרָיו שֶׁהָיוּ עִמּוֹ. אָמַר לָהֶם, בְּמַה עֲסָקְתֶּם? אָמְרוּ לוֹ, בְּסוּד הַגִּלְגּוּל שֶׁל
אָדָם וְהֶבֶל. אָמַר, וְדָאִי בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁהֵינּוּ מִתְעַסְקִים אִתָּם הֵייתֶם מִתְעַסְקִים.

טקסט התיקונים

פֶּתַח כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ וְכו', דָּא אָדָם וְהֶבֶל, בְּמַחְשָׁבָה
וּבְמַעֲשֵׂה חָאבוּ, כְּמַה דְּאוּקִימָנָא לְעִילָא, וּמַאי נִיהוּ מַחְשָׁבָה וּמַעֲשֵׂה, אָבָא וְאִמָּא חֲכָמָה
וּבִינָה עֲלֵיהוּ אֶתְמַר כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית הָרִי עֲשִׂיהַ בְּגִין דְּתִמְן כַּח מָה, דָּא חֲכָמָה

דַּאֲתַפְלַג לַתְרִין סְטְרִין, מִ'ה אִיהוּ אָדָם מִחֲשָׁבָה חֲשַׁב מִ'ה, מִ'ה אָדָם, תִּשְׁכַּח דַּאִיהוּ
אָדָם מִחֲשָׁבָה, בִּינָה, תִּמְנָן י'ה אָבָא וְאִמָּא וּבִין בְּגוּיָיהוּ עֲמוּד דְּסִמְיָה לֹון, הֵהוּא דַּאֲתַמַּר
בִּיה בְּשִׁגָּם הוּא בָּשָׂר, בְּשִׁגָּם זֶה הֶבֶל, דַּאִיהוּ מִשָּׁה, מִתְּמָן הָוָה, וְהָכִי אוֹקְמוּהוּ קִדְמָאִין
בְּשִׁגָּם זֶה מִשָּׁה, הֶבֶל אֲתַקְרִי עַל שֵׁם ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ל' לְעִינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, ה' חֲמִשָּׁה
חֻמְשֵׁי תוֹרָה דְּעֵתִיד לְאֲתִיבָא עַל יְדֵיהּ, וְדָא אִיהוּ הֶבֶל, דַּאֲתַמַּר בִּיה כִּי עַל כָּל מוֹצָא
פִּי יְהו' יִחְיָה הָאָדָם.

תרגום לעברית

פִּתַּח כְּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נֶעֱשָׂה עַל הָאָרֶץ וְכו', זֶה אָדָם וְהֶבֶל, בְּמִחֲשָׁבָה
וּבְמַעֲשָׂה חֲטָאוּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ לְמַעְלָה, וּמָהֶם מִחֲשָׁבָה וּמַעֲשָׂה? הָאֵב וְהָאָם, חֲכָמָה
וּבִינָה, שְׁעָלֵיהֶם נֶאֱמַר כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, הָרִי עֲשִׂיָה, מִשּׁוּם שְׁשֵׁם כַּח מָה, זֶה הֲחֲכָמָה
שֶׁהִתְחַלְקָה לְשָׁנֵי צִדִּדִּים, מִ'ה הוּא אָדָם, מִחֲשָׁבָה - חֲשַׁב מִ'ה, מִ'ה - אָדָם, תִּמְצָא
שְׁאָדָם הוּא מִחֲשָׁבָה, בִּינָה שֵׁם י'ה, הָאֵב וְהָאָם, וְהִפֵּן בְּתוֹכָם הָעֲמוּד שְׁסוּמָה אוֹתָם,
אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּשִׁגָּם הוּא בָּשָׂר, בְּשִׁגָּם זֶה הֶבֶל, שֶׁהוּא מִשָּׁה, מִשֵּׁם הִיָּה, וְכָה פִּרְשׁוּהוּ
הָרֵאשׁוֹנִים בְּשִׁגָּם זֶה מִשָּׁה, הֶבֶל נִקְרָא עַל שֵׁם ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ל' לְעִינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, ה'
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה שְׁעֵתִידָה לְהִנָּתֵן עַל יָדוֹ, וְזֶהוּ הֶבֶל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִּי
יְהו' יִחְיָה הָאָדָם.

טקסט התיקונים

וְאִיתָ הֶבֶל דְּסִטְרָא אַחֲרָא דַּאֲתַמַּר בִּיה הֶבֶל הָמָה מַעֲשָׂה תַעֲתוּעִים וְדָא הוּא הֶבֶל דְּנִבְלִיּוֹת
הָפָה וּפְתַגְמִין בְּטִלִּין דְּלִית בָּהּ תוֹעֵלָתָה כָּלֵל, וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֶבֶל כּו' שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשָׂה הָרָשָׁעִים וְיֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשָׂה הַצְּדִיקִים, מֵאִי הָרָשָׁעִים דָּא
סַמָּא ל' וְנִחַשׁ שׁ דְּמִשָּׁה אִיהִי תִלַּת עֲנַפִּין דְּשִׁרְשָׁא דַּאִילָנָא וְדָא שׁ מִן שֵׁת, מִ'ה מִן מִשָּׁה

דא אדם, דאיהו בדיוקנא דאדם דלעילא, ודא איהו מה שמו ומה שם בנו והאי מ"ה, (ה) תורת יהו"ה תמימה, ה' חמשה חומשי תורה דאתיהיבו ליה בארבעין יומין וארבעין לילון דלחם לא אכל ומים לא שתה.

תרגום לעברית

ויש הכל של הצד האחר שנאמר בו הכל המה מעשה תענועים, וזהו הכל של נבלות הפה ודברים בטלים, שאין בהם תועלת כלל, ומשום זה יש הכל כו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש הכל אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים. מי זה הרשעים? זה סמא"ל ונחש, ש של משה היא שלשה ענפים של שרש האילן, וזו ש מן שת, מ"ה מן משה זה אדם, שהוא בדמות האדם שלמעלה, וזהו מה שמו ומה שם בנו, וזה המ"ה, (ה) תורת יהו"ה תמימה, ה' חמשה חומשי תורה, שנתנו לו בארבעים ימים וארבעים לילות שלחם לא אכל ומים לא שתה.

טקסט התיקונים

ובגין דעקר ש דאיהי שרשא דאילנא מאתרה ואתעבדת תלת ענפין דאינון תלת זייגין כגוונא דא ש, דזרע דאיהו יורה כחץ, אתעביד ז', דתלת טפין אתפשטו ואתעבידו שרביטין, ובגין דאעקר לון מאתריהו ומה דהוה שרשא חדא עקרא חדא, אתפלגו לתלת, הכי איהו אנדריק בתלת גלגולין, חד בנח, ותרין בשם ויפת, ובגין דכד אתא נח לא בעא רחמי על אילין גוברין דטופנא אתפייש לבתר ואמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם לאו למגנא הוה קבע מדרשות, ויפת אתמר ביה יפת אלהי"ם ליפת וישכון באהלי שם, באלין תלת הוה בעי לאשתרשא בשרשוי חמא דלא אצלח, אעקר ליה מתמן ונטע ליה לבתר יחידאה.

ומשום שעקר ש, שהיא שרש האילן, ממקומה, ונעשתה שלשה ענפים שהם שלשה זינים כמו זה: ש, של זרע שהוא יורה כחץ, נעשה ז', ששלש טפות התפשטו ונעשו שרביטים, ומשום שעקר אותם ממקומם, ומה שהיה שרש אחד, עקר אחד, התחלקו לשלשה, כך הוא נזרק בשלשה גלגולים, אחד בנח, ושנים בשם ויפת, ומשום שפשכא נח, לא בקש רחמים על אנשי המבול, התבייש אחר כך ואמר, ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם, לא לחנם היה קובע מדרשות, וביפת נאמר יפת אלהי'ם ליפת וישכן באהלי שם, בשלשת אלה היה צריך להשתרש בשרשיו. ראה שלא הצליח, עקר אותו משם ונטע אותו אחר כך יחידי.

טקסט התיקונים

אבל אדם אתנטע בתלת אבהו ואצטריף ואתלבן בהון ואשתרש בשרשוי ואצלח, מיד אתא משה דאיהו בריה דאדם ויהיב קודשא בריך הוא אורייתא על ידוי לאשקאה אילנא לאתגדלא בשרשוי וענפוי בההוא זמנא אתתקן אילנא דעקר, חובא דחאב באילנא הכא תקין כלא, לבתר דאתכניש משה מעלמא אתמר ביה וזרח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב הולך הרוח תלת זמנין סובב לקבל תלת גלגולין דרוחיה אסחיר תמן, מיד דאשכח תמן לשריא, מה כתיב ועל סביבותיו שב הרוח.

תרגום לעברית

אבל אדם ננטע בשלשת האבות, והצטרף והתלבן בהם והשתרש בשרשוי והצליח, מיד בא משה שהוא בנו של אדם, ונתן הקדוש ברוך הוא תורה על ידו להשקות את האילן להתגדל בשרשוי וענפיו. באותו זמן התתקן האילן שעקר, החטא שחטא בעץ כאן תקן הכל, אחר שהתכנס משה מן העולם נאמר בו וזרח השמש ובא השמש, ונאמר בו הולך

אַל דָּרוּם וְסוּבָב אֶל צָפוֹן סוּבָב הוֹלֵךְ הָרוּחַ, שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים סוּבָב כְּנָגֵד שְׁלֹשָׁה גִּלְגּוּלִים שְׁרוּחוֹ סוּבָבָה שָׁם. מִיָּד כְּשֶׁמֶצָא שָׁם לְשָׁרוֹת, מָה כָּתוּב? וְעַל סְבִיבוֹתָיו שָׁב הָרוּחַ.

טקסט התיקונים

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר אֲשֶׁתְּמוֹדֶעַ הָכָא רָזָא עֲלָאָה, מְרוּחָא דְקוּדְשָׁא דְלַעֲיָלָא דְאִיהוּ בֶן יִ"ה, דְאַסְחָר לִימִינָא וּשְׁמַאלָא וְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וּלְבָתֵּר לְתַלְתָּ תַתְּאִין דְאַיְנוּן צְדִיק וְתַרִּי סְמִכִי קְשׁוּט, וְהָכִי אָדָם עֲלָאָה אוּף הָכִי בְּשִׁית סְטָרִין, וְדָא רָזָא דְבְּרָאשִׁית, בְּרָא שִׁית לַעֲיָלָא, בְּרָא שִׁית לְתַתָּא, י' דְפָרַח.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: כָּאֵן נוֹדַע סוּד עֲלִיוֹן מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁהוּא בֶן יִ"ה, שְׁסוּבָב לִימִין וּשְׁמַאל וְהָעִמּוּד הָאֲמִצְעִי, וְאַחֲרֵי כֵן לְשִׁלְשֶׁת הַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם צְדִיק וּשְׁנֵי עִמּוּדֵי הָאֲמִת, וְכֵן אָדָם הָעֲלִיוֹן אֵף כֵּן בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל בְּרָאשִׁית בְּרָא שִׁית לְמַעְלָה, בְּרָא שִׁית לְמַטָּה, י' שְׁפָרַחָה.

טקסט התיקונים

מִן שֵׁת אִיהוּ י' דִּיעֶקֶב, דְפָרַח י' מִינִיָּה וְאַשְׁתָּאֵר עֶקֶב, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְהוּא יְשׁוּפָה רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עֶקֶב, וּבְגִין דָּא כֹּד פָּרַח י' מִן שֵׁת מָה כְּתִיב בֵּיה כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהֵי' זֶרַע אַחֲרֵי, אַחֲרֵי גָרִים דְאַתְּאַבֵּד י' דְאִיְהִי זֶרַע מִן שֵׁת, וְרָזָא דְשֵׁת כָּל שֵׁתָה תַחַת רַגְלִיו, כָּל וְדָאִי דְאִיהוּ זֶרַע אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, בְּהָהוּא זְמַנָּא אָתָּא מֶשֶׁה בְּתַרִּין לוֹחֲזִין דְאַיְנוּן ב' מִן בְּרָאשִׁית וְכֹסִי עַל שֵׁת וְאַתְּעֵבִיד בְּשֵׁת, וּבָאֵן אֶתֶר כֹּסִי ב' עַל שֵׁת בְּזִמְנָא דְאָמַר וַיִּסְתֵּר מֶשֶׁה פָּנָיו וְאֵת י' אִיְהִי תְמוֹנַת יְהו' ה', בְּשֹׁכֵר וַיִּסְתֵּר מֶשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהַבֵּיט, וְתְמוֹנַת יְהו' ה' יָבִיט, וְאַשְׁתָּלִים שֵׁת.

מן שֶׁת הוּא י' שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁפָּרְחָה י' מִמֶּנּוּ וְנִשְׁאַר עָקֵב, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הוּא יִשׁוּפֶה רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנּוּ עָקֵב, וּמִשּׁוּם זֶה כְּשֶׁפָּרְחָה י' מִן שֶׁת, מָה כָּתוּב בּוֹ? כִּי שִׁ'ת לִי אֱלֹהִי'ם זָרַע אַחֵר, אַחֵר גָּרַם שְׁנֵאֲבָדָה י', שֶׁהִיא זָרַע מִן שֶׁת, וְהַסּוּד שֶׁל שֶׁת - כָּל שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלִיו, כָּל וְדָאִי, שֶׁהוּא זָרַע אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. בְּאוֹתוֹ זְמַן בָּא מֹשֶׁה עִם שְׁנֵי לוֹחוֹת שֶׁהֵן ב' מִבְּרָאשִׁית, וְכִסָּה עַל שֶׁת וְנִעֲשָׂה בִשֶׁת, וּבִאִיזָה מְקוֹם כִּסָּה ב' עַל שֶׁת? בְּזִמְנָן שֶׁאָמַר וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו, וְאוֹת י' הִיא תְּמוּנַת יְהו'ה, בְּשֹׁכֵר וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהִבֵּיט - וְתְמוּנַת יְהו'ה יִבֵּיט, וְהַשְׁתַּלֵּם שֶׁת.

טקסט התיקונים

וְהִינּוּ בְּרָאשִׁית בְּרָא אֲשֶׁתִּלִּים בְּשִׁית, שֶׁת סִיּוּמָא דְּאַלְפָא בֵּיתָא, אֲב רִישָׁא דְּאַלְפָא בֵּיתָא, וְדָא הוּא רִזָּא דְּא' ת' ב' ש', הֵכָא אֲתַתְּקִין אֲב עִם בֵּן תְּרוּיָהוּ דָא עַל גַּב דָּא, בְּכָל אֲתֵר דְּאִזְלוּ לָא אֲתַפְּרְשׁוּ דָא מִן דָּא, בְּרָאשִׁית תִּמְנָא א' ת' ב' ש', א' ב' ש' ת', אֲשֶׁתָּא ר' י' מִן בְּרָאשִׁית, עֲלִיהָ אֲתַמַּר וַיֵּרָא רָאשִׁית לוֹ, דְּאִיהוּ רָאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהו'ה, כְּגוּוֹנָא דָא בֵּן בְּגוֹ אֲבָא, וַיֵּרָא רָאשִׁית לוֹ, מִתְּמִן יָרִית לוֹ נִשְׁמַתָּא וְאַתְקָרִי רָאשִׁית לוֹ כְּשִׁמְיָהּ, וְאַתְקָרִי אָדָם כְּשִׁמְיָהּ בְּתִלְתָּא אֲבָהוֹן ש', אֲתָא אָדָם בְּמִשָּׁה, וּבְמִשָּׁה כָּלִיל כָּלָא, וּבְגִין דָּא ש' מִן מִשָּׁה שְׁקִיל ש' לְתִלְתָּא אֲבָהוֹן, מ'ה דִּילִיָּה כְּגוּוֹנָא דְּאָדָם קְדָמָא, מִרְכַּבְתָּא שְׁלִימָתָא הִוּוּ בְּמִשָּׁה בְּלַחֲוֹדוּי, כְּמָה דְּהִוָּה בְּתִלְתָּא אֲבָהוֹן, וְאָדָם עֲלָאָה הִוּוּ בְּמִשָּׁה, תִּלְתָּא עֲנַפִּין דִּשׁ אֲרִיָּה שׁוֹר נֶשֶׁר, מ'ה וּדְמוּת פְּנִיָּהּ פְּנִי אָדָם, וְאַתְמַר בֵּיה מִשָּׁה מִשָּׁה תִּרִין זְמַנִּין לְקַיִּמָא בֵּיה מָה שֶׁהִיָּה הוּא שֶׁהִיָּה וְאֲשֶׁר לְהִיָּה כְּכֹר הִיָּה דָא אָדָם הִרָאשׁוֹן, אֲשֶׁתִּטְחוּ כָּלְהוּ קַמִּיהָ וְאָמְרוּ זָכָא חוֹלְקָנָא דְּאַעֲרַעֲנָא בְּה לְמַנְדַּע רִזִּין עֲלָאִין טְמִירִין דְּעִתִּיק יוֹמִין. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֲשֶׁתִּמּוֹדַע מִהֵכָא דְּמִשָּׁה מֵאֲתוּוֹי מִשְׁמַע דְּאִיהוּ הֵכָל וְאִיהוּ שֶׁת וְאִיהוּ מִשָּׁה, וְאַתְפְּשׁוּטוּיָהּ דְּמִשָּׁה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא וּבְכָל צְדִיק וְצְדִיקָה,

וַאֲיֵהוּ אָזִיל בְּתִלְתִּי תִלְתִּי, וּבְכָל תִּלְתִּי דָאִיְהוּ רָכִיב אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא יְמוּשׁוּ מִפִּיָּהּ וּמִפִּי זֶרַעַהּ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַהּ, מִהֲכָא אֲשֶׁתְּמוּדַע דָּאִיְהוּ לֹא אֲשֶׁתְּכַח אֱלָא בְּאַתֵּר דָּאִית בֵּיהּ אוּרִייתָא, וּבְגִין דָּא זְכָרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי.

תרגום לעברית

וְהִינוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא, הַשְּׁתֵּלִם בְּשִׁית, שֶׁת הוּא סִיוִם שֶׁל אֱלֹפָא בֵּיתָא, אָב הָרֵאשׁ שֶׁל אֱלֹפָא בֵּיתָא, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל א' ת' ב' ש', כָּאֵן הַתְּתִקֹן הָאָב עִם הַבֵּן, שְׁנִיָּהֶם זֶה עַל גִּב זֶה, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֲלָכוּ לֹא נִפְרְדּוּ זֶה מִזֶּה. בְּרֵאשִׁית, שֶׁם א' ת' ב' ש', א' ב' ש' ת', נִשְׁאַרוּ ר' י' מִן בְּרֵאשִׁית, עָלָיו נֶאֱמַר וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ, שֶׁהוּא רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו' ה', כִּמוֹ זֶה בֶּן בְּתוּךְ הָאָב, וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ, מִשֶּׁם הוֹרִישׁ לוֹ נִשְׁמָה וְנִקְרָא רֵאשִׁית לוֹ כְּשֵׁמוֹ, וְנִקְרָא אָדָם כְּשֵׁמוֹ בְּשִׁלְשֵׁת הָאָבוֹת שֶׁהֵם ש', בָּא אָדָם בְּמֹשֶׁה, וּבְמֹשֶׁה כּוֹלֵל הַכֹּל, וּמִשּׁוֹם זֶה שׁ מִן מֹשֶׁה שֶׁקוֹל שׁ לְשִׁלְשֵׁת הָאָבוֹת, מ' ה' ש' לוֹ כִּמוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, מִרְכָּבָה שְׁלֵמָה הִיְתָה בְּמֹשֶׁה לְבָדּוֹ, כִּמוֹ שֶׁהִיְתָה בְּשִׁלְשֵׁת הָאָבוֹת, וְאָדָם הָעֲלִיּוֹן הִיְתָה בְּמֹשֶׁה. שְׁלֵשֶׁת הָעֲנָפִים שֶׁל ש - אֲרִיָּה שׁוֹר נֶשֶׁר, מ' ה' וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, וְנֶאֱמַר בּוֹ מֹשֶׁה מֹשֶׁה פְּעָמִים, לָקַיִם בּוֹ מָה שֶׁהָיָה הוּא שֶׁהָיָה וְאֲשֶׁר לִהְיוֹת כִּכְר הָיָה, זֶה אָדָם הָרֵאשׁוֹן. הַשְּׁתֵּטָחוּ כָּלִם לְפָנָיו וְאָמְרוּ: אֲשֶׁרִי חֲלָקְנוּ שֶׁפָּגַשְׁנוּ בְּךָ לְדַעַת סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים טְמִירִים שֶׁל עֲתִיק הַיָּמִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: נוֹדַע מִכָּאן, שֶׁמֹּשֶׁה מֵאוֹתִיּוֹתָיו מִשְׁמַע שֶׁהוּא הֶבֶל וְהוּא שֶׁת וְהוּא מֹשֶׁה, וְהַתְּפִשְׁטוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק, וְהוּא הוֹלֵךְ בְּשִׁלְשׁ שְׁלֵשׁ, וּבְכָל שְׁלֵשׁ שֶׁהוּא רוֹכֵב נֶאֱמַר בָּהֶם לֹא יְמוּשׁוּ מִפִּיָּהּ וּמִפִּי זֶרַעַהּ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַהּ. מִכָּאן נוֹדַע שֶׁהוּא לֹא נִמְצָא אֱלָא בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ תוֹרָה, וּמִשּׁוֹם זֶה זְכָרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי.

אמר ליה רבי יהודה אתפשטותא דיליה בכני נשא אית ליה שעורא, אמר ליה אין, עד שתין רבוא, ורזא דמלה דור הולך ודור בא, ואוקמוה קדמאין דלית דור פחות מששים רבוא, ובגין דא אתמר ביה אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד, ומנו דא משה דאיהו שקול כששים רבוא מישראל, אמר ליה רבי שמעון בריה ברי לעתיק יומין:

תרגום לעברית

אמר לו רבי יהודה: התפשטותו בכני אדם יש לה שעור? אמר לו: כן, עד ששים רבוא, וסוד הדבר - דור הולך ודור בא, ופרשוה הקדמונים, אין דור פחות מששים רבוא, ומשום זה נאמר בו אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד, ומיהו? זה משה שהוא שקול כששים רבוא מישראל. אמר לו רבי שמעון: ברוך בני לעתיק הימים.

טקסט התיקונים

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהו"ה (בראשית ד ג), מאן אתר אייתי ליה, מקץ ימים, משוירין דיליה, כגון בר נש דאיהו בסוף יומי חזר בתשובתא, כד לא אית ליה חילא למעבד טב וביש, ובעולמוי בתוקפיה לא תב, כמה דאוקמוהו (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל מבכורות צאנו אייתי ליה קרבנא משפירו דיליה, ובגין דא וישע יהו"ה אל הכל. ועוד אל קין ואל מנחתו לא שעה, בגין דקרבנא דיליה הוה מההוא אתר דאקרי ערוה. ומאי הוה פשתים, דאתמר ביה (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה.

תרגום לעברית

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהו"ה, מיזה מקום הביא אותה? מק'ץ ימי'ם, מהשירים שלו, כמו אדם שבסוף ימיו חזר בתשובה כשאין לו כח לעשות טוב ורע, ובעלומיו, כשהוא בכחו, לא שב, כמו שבארוהו מפני שיבה תקום, ומשום זה ואל

קִיַּן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, אֲבָל הֶבֶל מִבְּכוּרוֹת צִאֲנוּ הִבִּיאוּ לוֹ קֶרֶבֶן, מִהִיפָּה שָׁלוֹ, וּמִשּׁוֹם
זֶה וַיֵּשַׁע יְהוָה אֶל הֶבֶל. וְעוֹד, אֵל קִיַּן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, מִשּׁוֹם שֶׁקֶרְבָּנוֹ הָיָה מֵאוֹתוֹ
מִקּוֹם שֶׁנִּקְרָא עֲרֹה, וּמָה הָיָה? פִּשְׁתִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנָסִי בֶּד לְכִסּוֹת בֶּשֶׁר
עֲרֹה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"ב ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, דְּאִתְכַּפְּסִי בֵּיה בֶּשֶׁר עֲרֹה טַב אִיהוּ, אָמַר לִיה בְּרִי לֹא כָּל

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: שְׁהִתְכַּפֶּסָה בּוֹ בֶּשֶׁר עֲרֹה - טוֹב הוּא. אָמַר לוֹ: בְּנִי, לֹא כָּל הָעֲרִיּוֹת
שׁוּיִם, זֶה לֹא הִקְרִיב קֶרֶבֶן זֶה אֵלָּא לְקָרֵב אֶת עֲרוֹתוֹ לָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אִישׁ אִישׁ אֵל כָּל
שָׂאֵר בֶּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרֹה אֲנִי יְהוָה, וּמָה עֲרוֹתוֹ? הַזֵּהָמָה, הָעֲרִלָּה הָרָעָה,
הַנִּקְבָּה שֶׁל עֲרִלָּה, אוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אָדָם הָרָאשׁוֹן הָיָה מוֹשֶׁךְ בְּעֲרִלָּתוֹ, וּמָה הִיא הָאֵם
שֶׁל הָעֲרֻבּוּכָה הָרָעָה? הַפְּרִי שֶׁל הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַתִּקַּח מִפְּרִי וַתֵּתֶן גַּם
לְאִשָּׁה עִמָּהּ, וּמִי הִיא? לִילִי'ת, שֶׁמֶשֶׁם בָּאִים עֲרֵב רַב שֶׁהֵם מְעֲרָכִים עִם יִשְׂרָאֵל,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם הוּא גּוֹי חוּטָא, שֶׁהֵם זֶרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים וְכו', וְאָמְרוּ אֵלָּה אֱלֹהֵי'ךְ
יִשְׂרָאֵל לְעַגְלָה, וּמִשּׁוֹם זֶה וְאֵל קִיַּן וְאֵת מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.